

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/282/2021
Identifikačné číslo spisu: 1120202275
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2022
Meno a priezvisko: Mgr. Miroslav Šepták
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:1120202275.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov: 1/ T. J. B., bývajúceho v W., M. XX, 2/ L. B., bývajúcej v W., Q. XXX, 3/ J. B., bývajúceho v W., Q. XXX, 4/ J. B., bývajúceho v W., Q. XXX, všetci zastúpení JUDr. Antonom Hencovským, advokátom so sídlom v Košiciach, Františkánska 3, proti žalovanej KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, zastúpenej JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8/A, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 16 C 6/2020, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5 Co 29/2021 z 30. apríla 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 30. apríla 2021 sp. zn. 5 Co 29/2021 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo 14. septembra 2020 č. k. 16 C 6/2020-114 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 1/ sumu vo výške 7.000,- eur, žalobkyni 2/ sumu vo výške 15.000,- eur, žalobcovi 3/ sumu vo výške 12.000,- eur, žalobcovi 4/ sumu vo výške 12.000,- eur, všetko spolu do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. Žalobcom priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava I súdny poplatok vo výške 1.446,- eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

1.1 Súd prvej inštancie považoval za nesporné, že dňa 20. augusta 2018 došlo ku škodovej udalosti, dopravnej nehode, ktorú zavinil vodič osobného motorového vozidla zn. G. F. evidenčné číslo W.. Motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda bolo povinne zmluvne poistené u žalovanej. Pri dopravnej nehode utrpel pán J. B., syn žalobcu 1/, manžel žalobkyne 2/ a otec žalobcov 3/ a 4/ závažné zranenia, ktoré viedli k jeho smrti. Spornou skutočnosťou medzi stranami sporu ostala otázka pasívnej legitímácie žalovanej v spore. Okresný súd vo vzťahu k pasívnej legitímácii žalovanej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. júla 2017 sp. zn. 6 MCdo 1/2016 publikovaný v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 61/2018, v ktorom najvyšší súd uviedol, že

škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“) je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Súd mal za to, že pasívna legitímácia žalovanej v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy vzniknutej žalobcovi 1/ - 4/ ako pozostalým obete dopravnej nehody, spôsobenej prevádzkou vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovanej je daná.

1.2 Súd prvej inštancie sa nestotožnil s námietkou žalovanej, že smrťou vinníka zanikol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Uviedol, že žalobcami 1/ - 4/ požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 Občianskeho zákonníka spadá do rozsahu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. V rámci náhrady škody sa odškodňuje aj nemajetková ujma spôsobená pozostalým po obeti dopravnej nehody ako poškodeným, za ktorú možno priznať náhradu zadost'učinenia peňažnou formou podľa § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, a ktorú je potrebné považovať v širšom ponímaní za škodu na zdraví podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z.z. Podľa názoru súdu prvej inštancie povinné zmluvné poistenie sa neviaže na konkrétnu osobu, ale vzťahuje sa na prevádzku motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. Poistený uzatvorením poistnej zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla prenáša zodpovednosť za úhradu vzniknutej škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla na poisťovňu. Povinné zmluvné poistenie bolo zavedené na ochranu poškodených a obetí dopravných nehôd a poisťovateľ má pri uplatnení nároku poškodeného na náhradu škody rovnaké právne postavenie ako škodca. Poškodený je oprávnený požadovať od poisťovateľa náhradu škody a to bez ohľadu na to či vinník nehody (škodca) zomrel. Pri stanovení výšky náhrady nemajetkovej ujmy súd prvej inštancie, v rámci použitia princípu proporcionality, porovnal výšku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy priznanej v iných obdobných veciach a dospel k záveru, že žalobcami 1/ - 4/ požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy nebola primeraná, ale keďže vo svojich predchádzajúcich záveroch mal za to, že žalobcovia 1/ - 4/ preukázal dôvodnosť uplatneného nároku voči žalovanej na zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy spočívajúcej v zásahu do ich osobnostných práv ako pozostalých obete dopravnej nehody, ich otca, manžela a syna, spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, žalobe čiastočne vyhovel a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1/ sumu vo výške 7.000,- eur, žalobkyni 2/ sumu vo výške 15.000,- eur, žalobcovi 3/ sumu 12.000,- eur, žalobcovi 4/ sumu vo výške 12.000,- eur a vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) na odvolanie žalovanej rozsudkom z 30. apríla 2021 sp. zn. 5 Co 29/2021 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, obmedzil odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP. Poukázal na správny záver súdu prvej inštancie, že pasívna legitímácia žalovanej bola vyriešená rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 MCdo 1/2016, ktorý sa priklonil sa na stranu eurokonformného prístupu presadzovaného Ústavným súdom SR (uznesenie sp. zn. III. ÚS 666/2016 zo dňa 11. októbra 2016). Odvolací súd považoval za správny i postup súdu prvej inštancie pri priznaní konkrétnej výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, nakoľko sa neodklonil sa vo svojom rozhodnutí od náhrady nemajetkovej ujmy priznávanej súdmi poškodeným v obdobných prípadoch a priznanie konkrétnej výšky náhrady nemajetkovej ujmy u každého zo žalobcov riadne odôvodnil. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie z dôvodov podľa § 420 písm. f/ CSP a podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Odvolaciemu súdu vytýkala, že nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vádu zmätočnosti (§ 420 písm. f/ CSP) žalovaná videla v nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré označila za zjavne

arbitrárne v rozpore s ustanoveniami § 220 ods. 3 CSP. Súdby oboch inšancií úplne ignorovali relevantnú argumentáciu žalovanej a svoje závery „skrývajú“ pod všeobecné konštatovania o danej pasívnej vecnej legitímácii žalovanej, bez ďalšieho. Žalovaná taktiež namietala, že jej napriek žiadosti v odvolaní proti rozsudku okresného súdu podľa § 219 ods. 3 CSP, nebolo oznámené miesto a čas vyhlásenia rozsudku krajského súdu, čo považovala taktiež za porušenie práva na spravodlivý proces. Pokiaľ by mal dovolací súd za to, že odôvodnenie napadnutých rozhodnutí súdov nižších inšancií zodpovedajú požiadavke podľa § 220 ods. 3 CSP kladenými na zákonné rozhodnutie, tak potom dovolateľka uplatnila ďalší dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP a síce, že súdy sa odklonili od ustanovenia rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, za ktorú dovolateľka označila uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky (ďalej len „NS ČR“) zo 16. augusta 2007, sp. zn. 30 Cdo 3169/2007, rozsudok NS ČR z 27. septembra 2005, sp. zn. 30 Cdo 1051/2005, uznesenie Vrchného súdu v Prahe zo 06. apríla 1995, sp. zn. 1 Co 338/1994, uznesenie NS SR zo 16. apríla 2012, sp. zn. 3 Cdo 126/2011, acontrario rozsudok NS SR z 30. apríla 2009, sp. zn. 1 M Cdo 8/2007, uznesenie NS ČR, sp. zn. 21 Cdo 5015/2008. Žalovaná mala za to, že z vyššie citovaných rozhodnutí a zákonných ustanovení, by bola povinná za vinníka plniť v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z., pokiaľ by táto povinnosť existovala aj u osoby samotného vinníka, resp, pokiaľ by takáto povinnosť prešla na inú osobu v dôsledku dedenia, ako je tomu pri iných nárokoch mimo náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ako sú bolestné, sťaženie spoločenského uplatnenia, náklady spojené s liečením, či s pohrebom. Žalovaná namietala, že uvedenej argumentácii súdy nižších inšancií, na rozdiel od požiadavky na dôkladné odôvodnenie odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe NS SR venovali tak, že sa obmedzili na prosté konštatovanie, že nakoľko v čase smrti vinníka poistenie zodpovednosti za škodu existovalo, je samotné úmrtie vinníka bez relevancie k povinnosti žalovanej plniť, bez ďalších úvah a právnych záverov vo vzťahu k osobnostnému charakteru nároku, jeho nepodliehaniu dedeniu, inému prevodu či prechodu na žalovanú, čím vo výsledku vec nesprávne právne posúdili. Na základe uvedeného sa dovolateľka domáhala, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu i súdu prvej inšancie a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie, alternatívne, aby rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že žalobu zamietla.

4. Žalobcovia považovali dovolanie žalovanej, v ktorom nedôvodne namieta, že odvolací súd sa v predmetnom spore svojím rozhodnutím „odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu“ za neopodstatnené a preto ho navrhli zamietnuť. Mali za to, že žalovaná je vecne pasívne legitimovaným subjektom v danom spore, keďže uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv, spočívajúci v neoprávnenom zásahu do práva žalobcov na súkromný a rodinný život, má pôvod v prevádzke motorového vozidla a je predmetom poistného krytia z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. Interpretovanie rozsudkov, v absolútnom rozpore s ustálenou judikatúrou dovolacieho súdu, ktorý sa už predmetnou otázkou zaoberal, sa vo svetle podania mimoriadneho opravného prostriedku žalovanou javí žalobcom ako tendenčné a účelové.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

6. Právo na prístup k dovolaciemu súdu nie je absolútne. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok a tejto jeho mimoriadnej povahe zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti, prísne regulovanej Civilným sporovým poriadkom. Z ustanovenia § 419 CSP vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, len ak to zákon pripúšťa, pričom prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním.

7. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne

konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. V zmysle § 421 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

10. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Právnym posúdením sa pritom rozumie činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

11. Žalovaná vo svojom dovolaní uviedla, že ho v prvom rade podáva v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Vo vzťahu k § 420 písm. f/ CSP (tak, ako v prípade ďalších vád zmätočnosti uvedených v § 420 CSP) platí, že z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle tohto ustanovenia nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil namietanej vady zmätočnosti; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (pozri rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 8/2017, 3 Cdo 214/2017, 8 Cdo 73/2017).

12. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

13. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

14. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra pojednania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné

rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

15. Žalovaná vyvodzujúc prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP okrem arbitrárnosti a nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu namietala, že upovedomenie o čase a mieste verejného vyhlásenia rozsudku odvolacím súdom jej nebolo doručené elektronicky.

16. Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

17. Z obsahu spisu mal dovolací súd za preukázané, že žalovaná v odvolaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 02. novembra 2020 požiadala o oznámenie miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku na adresu: neupauer@neupauer.sk. (č. l. 130). Zo spisu tiež vyplýva, že Oznámenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozhodnutia bez nariadenia ústneho pojednávania v zmysle § 385 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP bolo vyvesené na úradnej tabuli súdu dňa 22. apríla 2021 a zvesené dňa 03. mája 2021 (č.l. 169). V spise sa však nenachádza žiaden záznam o tom, že by odvolací súd oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku právnomu zástupcovi žalovanej na ním uvedenú elektronickú adresu, v zmysle ustanovenia § 219 ods. 3 CSP. Z bodu 3/ pokynu predsedu senátu (na č.l. 169 spisu) vyplýva, že kancelária má upovedomiť o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku mailom, elektronická adresa však v pokyne absentovala. Rozsudok bol na odvolacom súde verejne vyhlásený 30. apríla 2021.

18. Najvyšší súd vo viacerých rozhodnutiach (sp. zn. 3 Cdo 179/2010, 3 Cdo 236/2010, 7 Cdo 38/2012) poukázal na ústavnoprávny a procesnoprávny rozmer verejného vyhlásenia rozsudku a uviedol, že ak odvolací súd nerešpektuje predpoklady a zásady, za ktorých sa v súlade s právnym poriadkom verejne vyhlasuje rozsudok, odníma účastníkovi konania (strane) možnosť pred súdom konať v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. V niektorých ďalších rozhodnutiach išiel s argumentáciou ďalej a konkretizoval, že k vade tejto povahy dochádza tiež vtedy, keď odvolací súd v rozpore s ustanovením § 214 ods. 3 O.s.p. o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku neupovedomí elektronickými prostriedkami účastníka, ktorý podľa § 45 ods. 4 O.s.p. požiadal o také doručovanie písomností (napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 5 Cdo 227/2013 a 7 Cdo 192/2013).

19. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu sa do 30. júna 2016 ustálila na tom, že ak v konaní došlo k procesnej vade zmätočnosti uvedenej v § 237 ods. 1 O.s.p, dovolaním napadnuté rozhodnutie treba zrušiť; najvyšší súd v týchto prípadoch zrušoval napadnuté rozhodnutia bez toho, aby sa zaoberal správnosťou v nich zaujatých právnych záverov (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 44/2015, 2 Cdo 111/2014, 3 Cdo 4/2012, 4 Cdo 263/2013, 5 Cdo 241/2013, 6 Cdo 591/2015, 7 Cdo 212/2014, 8 Cdo 137/2015).

20. Vyššie uvedené právne závery, súladné so závermi obsiahnutými medziiným v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 714/2015 (neskôr publikovanom ako judikát R 9/2016), zastáva dovolací súd aj v preskúmvanej veci a konštatuje, že postupom odvolacieho súdu, ktorý nedodrжал procesný postup v zmysle § 219 ods. 3 CSP, došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanej, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a žalovaná opodstatnene namietala dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

21. Ide o tak závažné pochybenie odvolacieho súdu nerešpektovaním ustanovenia § 219 ods. 3 CSP, ktoré znemožnilo žalovanej uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Dovolanie žalovanej je preto prípustné a zároveň aj dôvodné. Najvyšší súd preto napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 v spojení s § 450 CSP), pričom sa nezaoberal ďalšími dovolacími námietkami namietajúcimi nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia resp. právne posúdenie veci (napríklad rozhodnutia sp. zn. 7 Cdo 39/2021 z 29. septembra 2021 resp. sp. zn. 6 Cdo 21/2019 z 27. januára 2022 resp. vid' bod 19 tohto rozhodnutia).

22. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.